

[Finansministeren.]

sagde!). Ja, men jeg synes, det var lige kraftigt nok. Det ærede medlem gav dernæst en oversigt over retsforbundets hele program på skatteområdet, og det synes jeg var et udmærket program, som man kan få megen fornøjelse af at stifte nærmere bekendtskab med. Jeg noterer, at det er afleveret her i tinget. Det er forresten ikke første gang, det er sket, men så har vi det stående forskellige steder i tidenden, hvis nogen skulle finde anledning til at gå det igennem.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger. Tiden er fremskreden, og der er vist almindeligt ønske om at få afsluttet debatten. Derfor kommer jeg kun med disse korte kommentarer til de forskellige indlæg, og jeg håber stadig på saglig forhandling i udvalget.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Aksel Møller har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Møller: Jeg ville nødig, at denne debat skulle slutte med misstemning mellem den højtærede finansminister og mig. Jeg har i eftermiddag blot villet advare ham imod, at komme i den situation, at han kunne tages som eksempel på det, der menes, når der tales om moralsk forfald, hvad angår den politiske standard. Det kan man læse om i morgenaviserne, idet Studenterforeningen har drøftet emnet igår. Det ville ikke se så pynteligt ud, om man om den højtærede finansminister kunne sige, at han var kommet i den situation, at han ikke holdt et løfte, der var givet under en forhandling her i tinget, og som det samlede folketing havde stemt for ved en dagsorden, og som de folk, der skulle beskattes i henhold dertil, derfor har ventet ville blive indfriet, idet de selvfølgelig har været klar over hele året igennem, at for skatteåret 1948—49 ville der komme en ekstraskat. Den højtærede minister må glæde sig over, at jeg gør alt, hvad jeg kan, for at forhindre ham i at komme i denne ubehagelige situation.

Hvad dernæst ministerens ord om, at vi kan tale om disse ting i et udvalg, angår, betragter jeg det som et udtryk for, at den højtærede minister i sit hjertes inderste er enig med mig i, at ordkløveri om dagsordens indhold og rette forståelse ikke hjælper os ud over det faktum, at vi talte om, at det resultat, ministeren nu er nået til, også skulle gælde for 1948—49.

Til det ærede medlem hr. Anker Lau vil jeg gerne gøre den bemærkning, at han af det ærede medlem hr. Axel Sørensen nu

har erfaret, hvor billigt han har solgt sig. Det ærede medlem hr. Axel Sørensen, der var en af de sammensvorne og derfor har fulgt sagen intimt fra begyndelsen til den foreløbige slutning, ved, hvorledes sagerne har udviklet sig, og synes også, at det ærede medlem har solgt sig altfor billigt.

Når den højtærede finansminister mener, at det ikke er billigt for fællesforeningen at slippe med 800 000 kr., skal jeg sige, at jeg synes sandelig, det er en af de billigste skatter, der nogensinde er blevet pålignet et foretagende af denne art.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har ordet for en kort bemærkning.

Alfred Jensen: Jeg indser ikke, hvorfor finansministeren læste uddrag af vort cirkulære op, for det har i og for sig ikke noget at gøre med, hvilken karakter skatteprotestbevægelsen har og havde, da den startede. Den startede som en bred bevægelse; det var ministerens partifæller i Brønderslev, der startede den, og tusinder af dem er stadigvæk med i denne bevægelse. Men dette problem kan vi lade ligge. Det gælder derimod ikke spørgsmålet om de arbejdsløse og skattebetalingen. Jeg spurgte, om ministeren vil administrere loven sådan, at en person, der ikke har anden indtægt end den, han får af arbejdsløsheds-kassen, og som har gået tre måneder ledig, kan blive fritaget for skattebetaling i ledighedsperioden. Jeg fik at vide, at man kan ansøge, og så kan fritagelse bevilges i særlige tilfælde. Jeg kan kun opfatte det på den måde, at man ikke vil administrere sådan, at tre måneders ledighed uden anden indtægt end arbejdsløshedsunderstøttelse berettiger til skattefritagelse.

Finansministeren (H. C. Hansen): Hvis en mand har tjent et meget betydeligt beløb forud for en tre måneders ledighed, hvis en mand besidder en ikke uvæsentlig formue, skal han så være skattefri?

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har ordet for en kort bemærkning.

Alfred Jensen: Den mand, der er berettiget til at få arbejdsløshedsunderstøttelse, kan ikke besidde nogen væsentlig formue, og har en mand haft en stor fortjeneste forud, er skatten som regel så høj, at han får store besværligheder med at betale den, når han kommer i arbejde. Efter min opfattelse bør han have skattefrihed i arbejds-